

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/78/2020
Identifikačné číslo spisu: 1318010708
Dátum vydania rozhodnutia: 04.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1318010708.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného Y. T. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 4. februára 2021 v Bratislave dovolanie obvineného Y. T. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Miroslava Kobera proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. januára 2020, sp. zn. 2To/65/2019, a takto:

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvineného Y. T. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 28. júna 2019, sp. zn. 3T/90/2018, uznal obvineného Y. T. vinným zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe, že

v čase asi o 02:00 hod. dňa 20. marca 2018 v U. na L. ulici č. X, na dvore rodinného domu č. XXXX/X, po predchádzajúcom slovnom konflikte s manželkou T. T. a požití alkoholu, túto fyzicky napadol tak, že ju nožom pichol do oblasti chrbta pod ľavú lopatku, čím týmto konaním poškodenej T. T., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom L. č. XXXX/X U., spôsobil zranenia: bodnú ranu chrbta hrudníka o dĺžke cca 2 cm a hĺbke cca 5,5 cm prenikajúcu do podhrudnicovej dutiny, ktorá spôsobila vniknutie vzduchu (pneumothorax) so sprievodným malým krvácaním (haemothorax) a nalomenie (neúplná zlomenina) VIII. rebra vľavo s dobou liečenia 2 - 3 týždne.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., § 74 ods. 2 Tr. zák. mu súd uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali obvinený Y. T. a poškodená T. T. odvolania, o ktorých Krajský súd v

Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 8. januára 2020, sp. zn. 2To/65/2019, tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného odsúdil podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. e) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Y. T. 25. júna 2020 dovolanie, ktoré bolo jeho obhajcom JUDr. Miroslavom Koberom 23. októbra 2020 doplnené; v dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Uviedol, že už okresný súd skutok nesprávne právne posúdil, keďže správne mal byť posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktoré pochybenie nebolo napravené ani v konaní o opravnom prostriedku. Zo záverov znaleckého posudku č. 86/2018 vyplýva, že nevyhnutná doba liečenia predstavuje cca 2 - 3 týždne, zranenie si vyžiadalo len krátku hospitalizáciu, žiadne operácie či život zachraňujúce výkony neboli potrebné, po prepustení poškodená nebola zásadným spôsobom obmedzovaná na obvyklom spôsobe života, pričom zranenie poškodenej sa považuje za relatívne málo závažné, nenapĺňajúce znaky ťažkej ujmy na zdraví podľa § 123 ods. 3 Tr. zák. Z týchto dôvodov bola aplikácia § 155 Tr. zák. nesprávna a po správnosti mal byť aplikovaný § 156 Tr. zák.

I keď okresný súd uviedol, že obvinený zaútočil bodnorezným nástrojom na hrudník poškodenej, kde sa nachádzajú životne dôležité orgány, znalecký posudok na s. 11 uvádza, že pri reálnej dĺžke čepele nemohlo k poraneniu životne dôležitých orgánov dôjsť. Hospitalizácia poškodenej bola ukončená po ani nie štyroch dňoch a po návrate do domáceho prostredia sa u nej neobjavili žiadne ťažkosti alebo komplikácie v súvislosti s jej zranením, a tak sa bez akýchkoľvek ťažkostí navrátila do bežného fungovania. Z hľadiska posudzovania jeho vedomosti o následku obvinený poukázal na znalecký posudok č. 15/2018, z ktorého vyplýva, že sa v čase spáchania skutku nachádzal v stave ťažkej opitosti, z ktorého dôvodu u neho boli znížené ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Išlo o vypätú situáciu, ktorej predchádzal úder do hlavy s veľkou stavbárskou lopatou. Z týchto dôvodov bol toho názoru, že vo veci absentovala akákoľvek vedomosť o možnom následku.

S manželkou spolu žijú 30 rokov a vychovali štyri deti, z ktorých dve s nimi stále žijú v spoločnej domácnosti. Majú spolu silný citový vzťah, ktorý umocňuje zvýšená miera starostlivosti o ich spoločnú dcéru, ktorá trpí autizmom. O tom svedčí odvolanie poškodenej z 23. júla 2019, ktoré bolo podané v jeho prospech, jej list z 24. októbra 2018 adresovaný prezidentovi Slovenskej republiky, ale aj žiadosť prokurátorovi o jeho prepustenie z 25. októbra 2018. Aj z týchto písomností plynie, že jeho úmyslom nebolo spôsobiť manželke ťažkú ujmu na zdraví.

Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon v jeho neprospech, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. rozsudok krajského a okresného súdu vo výroku o vine zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu prikázal, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III (ďalej len „prokurátor“) vyjadril podaním z 21. decembra 2020 tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Uviedol, že súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom obvineného Y. T., poškodenej T. T., svedkov H. T., T. W., J. Š., znalkyne MUDr. Y. K., oboznámením znaleckého posudku prof. MUDr. Y. I., listinných dôkazov a ostatného na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu, z ktorého vyplynul skutkový stav zodpovedajúci výrokovej časti rozhodnutia. Uzrozenie páchatel'a s ťažkou ujmu na zdraví vyplynulo z toho, že obvinený zaútočil bodnorezným nástrojom (nožom) na hrudník poškodenej, kde sú umiestnené životne dôležité orgány; o značnej intenzite útoku svedčí aj to, že pri bodnutí došlo u poškodenej k nalomeniu rebra. Nad rámec tohto dodal, že všetky úkony boli vykonané zákonným

spôsobom podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

K vyjadreniu prokurátora sa obvinený T. ďalej nevyjadril.

Dňa 11. decembra 2020 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného T. riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Následne najvyšší súd ako súd dovolací [§ 377 Tr. por.] predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom zvoleného obhajcu [§ 373 ods. 1 Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote [§ 370 ods. 1 Tr. por.] a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať [§ 370 ods. 3 Tr. por.]. Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Úvodom najvyšší súd pripomína, že pri posudzovaní dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Na podklade tohto dovolací súd konštatuje, že námietky, ktoré obvinený predostiera (pozn. keď s poukazom na okolnosti spáchaného skutku, závery znaleckých posudkov č. 86/2018, č. 15/2019, charakter zranení poškodenej T., ako aj jej vlastné tvrdenia, resp. jej celkový vzťah k obvinenému), sa týkajú hodnotenia skutkového stavu, do ktorého dovolací súd s ohľadom na § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. časť za bodkočiarkou zasahovať nemôže. Tak ako je skutková veta naformulovaná [reflektujúca na skorší slovný konflikt medzi obvineným a jeho poškodenou manželkou, útok bodnoreným nástrojom smerujúci na chrbát poškodenej, vedúci k viacerým zraneniam, medzi nimi aj k nalomenému rebbru s celkovou dobou liečenia 2 - 3 týždne], jednoznačne vykazuje znaky pokusu o ťažkú ujmu na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.; i keď totiž popísaným konaním nebola spôsobená ťažká ujma na zdraví podľa § 123 ods. 3, ods. 4 Tr. zák., konanie obvineného k nej v zmysle § 14 ods. 1 Tr. zák. bezprostredne smerovalo.

V tomto kontexte, len kvôli úplnosti najvyšší súd dodáva, že podmienkou odrazu hodnotenia dôkazov súdom v skutkovej vete na účel kvalifikácie zavinenia ako úmyselného a (priamo alebo eventuálne) smerujúceho k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví nie je explicitné vyjadrenie takej formulácie v skutkovej vete. Tá popisuje reálie skutkového deja a vnútorný vzťah páchatel'a k následku jeho konania tak vyjadruje len sprostredkovane. Formulácia o úmysle smerujúcom k usmrteniu je súčasťou znenia právnej vety, ktorá odráža kvalifikačne použité ustanovenie Trestného zákona, čím je zavŕšený cyklus pozostávajúci primárne z hodnotenia dôkazov, následne z jeho vyjadrenia v skutkovej vete a v konečnom dôsledku (a neoddeliteľne) z právnej kvalifikácie činu (k tomu viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 2. decembra 2020, sp. zn. IV. ÚS 616/2020).

Na základe týchto skutočností najvyšší súd dospel k záveru, že obvineným T. uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je daný, a preto jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.